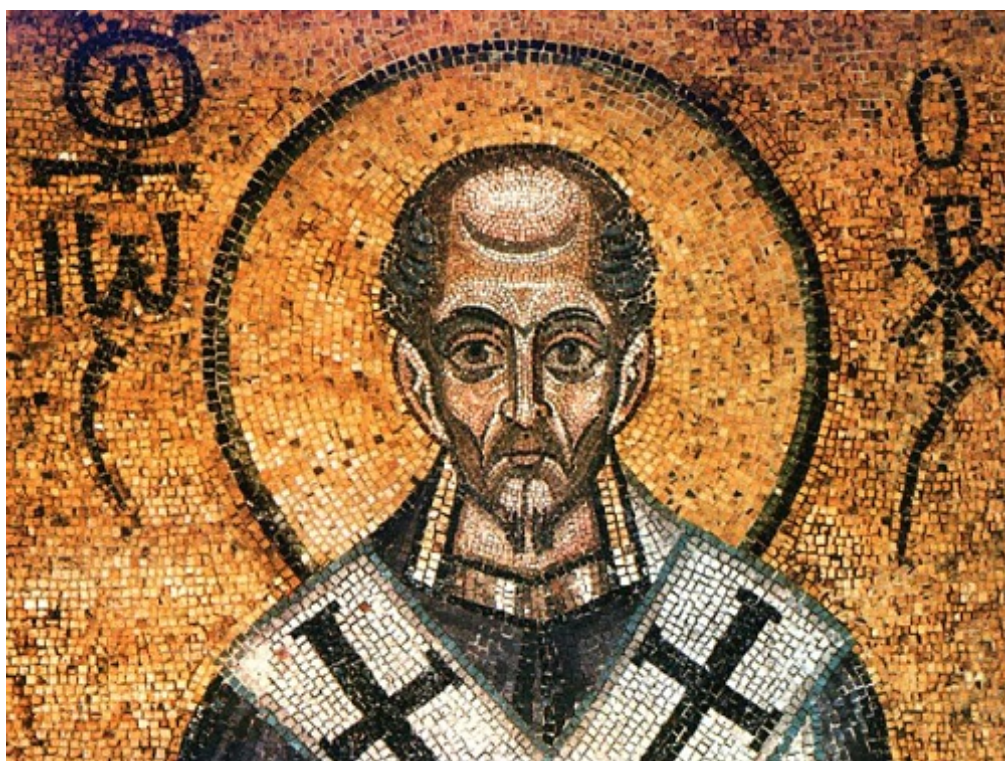

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Και μ' όλα τα εμπόδια μπορούμε να τραβήξουμε τη χάρη του Θεού!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=487257>

γ'. Αλλά μ' αυτά βέβαια έχει αποδειχτή πως ο θάνατος των μαρτύρων φανερώνει ότι οι δαίμονες δεν έχουν δύναμη. Ότι όμως αυτό το πράγμα δείχνει και την αναισθησία τους, φαίνεται από τούτο.

Αυτοί, οι μάρτυρες λέω, που έχουν σώμα και ανάγκες φυσικές κι έχουν ένα μεγάλο πλήθος από καημούς και πόνους να τους τριγυρίζει, και περνούν τον πρόσκαιρο αυτό βίο, και ζουν πάνω στη γη, φαίνονται να περιφρονούν έτσι την παρούσα ζωή για την αγάπη του Θεού που τους έπλασε.

Εκείνοι [οι δαίμονες] όμως που είναι απαλλαγμένοι από σάρκα κι απ' όλο αυτό τον καημό και τον πόνο, κι όμως φαίνονται νάχουν γίνει τόσο υβριστικοί κι' αχάριστοι για τον ευεργέτη, ποια απολογία θα βρουν; ποια συγγνώμη; Καμιά, ποτέ, γιατί η αρετή των άλλων θα κατακρίνη βαριά τη δική τους κακία.

Γιατί δεν κατακρίνουν μόνο οι άνθρωποι τους ανθρώπους, οι πιο ζηλωτές τους πιο αδιάφορους, αλλά η αρετή τους, καταδικάζει κι αυτούς τους δαίμονες.

Κι αυτά ο Παύλος τα φανέρωσε λέγοντας· “δεν ξέρετε ότι θα κρίνουμε αγγέλους, πόσο μάλλον ζητήματα κοσμικά”; κι όταν λέη αγγέλους, εννοεί τους ανθρώπους του διαβόλου, τους αποστάτες.

Και πώς θα τους κρίνουμε λέει; Όχι όταν καθόμαστε αδιάφοροι εμείς κι έπειτα ζητούμε ευθύνες απ' αυτούς, αλλά όταν, κατακρίνουμε την αδιαφορία τους με το δικό μας ζήλο.

Πράγμα που το φανέρωνε όταν έλεγε· “Κι αν με σας κρίνεται ο κόσμος”.

Δεν είπε από σας, αλλά με σας.

Όπως όταν λέη, Άνδρες Νινευίτες θα σηκωθούν και θα κατακρίνουν τη γενιά αυτή, όχι ότι οι Νινευίτες θα δικάσουν τους Ιουδαίους που απιστούν αλλά ότι των Νινευιτών η πιστή θα καταδικάση την απιστία των Ιουδαίων.

Μπορεί να ωφεληθή κανείς πολύ στην αρετή και στην περιφρόνηση των υλικών πραγμάτων από τους μάρτυρες.

Διότι όταν τους δης αυτούς να καταφρονούν όλη τη ζωή, κι αν είσαι ο πιο αναίσθητος κι' αδιάφορος, θ' αποκτήσης φρόνημα υψηλότατο και θα περιφρουρήσης, την ασωτία θ' αδιαφορήσης για χρήματα, και θα επιθυμήσης τη ζωή των ουρανών.

Κι αν είσαι άρρωστος, θα λάβης πολύ μεγάλο παράδειγμα υπομονής των μαρτύρων τα παθήματα.

Κι αν η φτώχεια σε πιέζει κι αν ό,τι άλλο από τα πιο βαριά, βλέποντας πόσο μεγάλα βάσανά υπόφεραν εκείνοι θα παρηγορηθής αρκετά για όλα τα δεινά που σε

τυραννούν.

Γι' αυτό περισσότερο αγαπώ των μαρτύρων τις μνήμες, και τις, αγάπες και τις σέβομαι, όλες βέβαια, μ' ακόμα περισσότερο όταν τύχουν να είναι γυναίκες αυτές που αγωνίστηκαν.

Γιατί όσο το σκεύος είναι πιο αδύνατο, τόσο η χάρη μεγαλύτερη, τόσο το τρόπαιο λαμπρότερο, τόσο η νίκη ενδοξότερη, όχι γιατί οι αθλητές είχαν τη φυσική αδυναμία, αλλά διότι ο εχθρός κυριεύτηκε τώρα, από αυτούς που κάποτε κυρίεψε.

Με μια κόρη λοιπόν σκότωσε πριν τον Αδάμ ο διάβολος, με μια κόρη μετά κατανίκησε το διάβολο ο Χριστός, και το ξίφος του εκείνο, το ακονισμένο εναντίον μας, αυτό απόκοψε το κεφάλι του δράκοντα, όπως συνέβη και με το Δαβίδ.

Όπως ακριβώς τότε ο δίκαιος εκείνος απόκοψε το κεφάλι του Γολιάθ παίρνοντας το ίδιο το βαρβαρικό ξίφος, έτσι ακριβώς και τώρα.

Με γυναίκα νίκησε, με γυναίκα νικήθηκε. Τούτο ήταν το όπλο του πριν, τούτο έγινε όργανο της σφαγής του τώρα, τούτο όπλο ακατανίκητο.

Αμάρτησε η προηγούμενη και πέθανε, πέθανε αυτή για να μην αμαρτήση [η μάρτυς Δροσίδα].

Εκείνης τότε φούσκωσαν τα μυαλά με την ελπίδα μιας ανόητης υποσχέσεως και καταπάτησε τους νόμους του Θεού, αυτή και την παρούσα ζωή καταφρόνησε, για να μην αρνηθή την πίστη της στον ευεργέτη.

Ποια δικαιολογία θα βρουν λοιπόν και ποια συχώρεση οι άντρες που ζουν χωρίς αγωνιστική διάθεση, όταν οι γυναίκες αγωνίζονται σαν άντρες; όταν μπαίνουν τόσο γενναία στους αγώνες της ευσεβείας;

Γιατί ούτε η φύση, ούτε η ηλικία, ούτε άλλο τίποτα θα μπορούσε να μας εμποδίση, όταν υπάρχη προθυμία και ζήλος και πίστη φλογερή.

Και μ' όλα τα εμπόδια μπορούμε να τραβήξωμε τη χάρη του Θεού, όπως έγινε και με τη μακαρία τούτη.

Γιατί και το σώμα της ήταν αδύναμο, και σαν γυναίκα ήταν ευαίσθητη, και από την ηλικία της ήταν άπειρη, αλλά ήρθε η χάρη του Θεού κι όλες αυτές τις αδυναμίες τις σκέπασε, επειδή αυτή βρήκε προθυμία γενναία, και πίστη σταθερή, και ψυχή προπονημένη για κινδύνους.

Απόσπασμα από την ομιλία του Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου «Εις την αγίαν Δροσίδα και εις το να θυμάσαι το θανάτο», όπως δημοσιεύεται στην σειρά τόμων «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, Κείμενον – Μετάφρασις, τόμος ε', Εγκωμιαστικά (β)», των εκδόσεων ο Λόγος. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Κων. Λουκάκης.